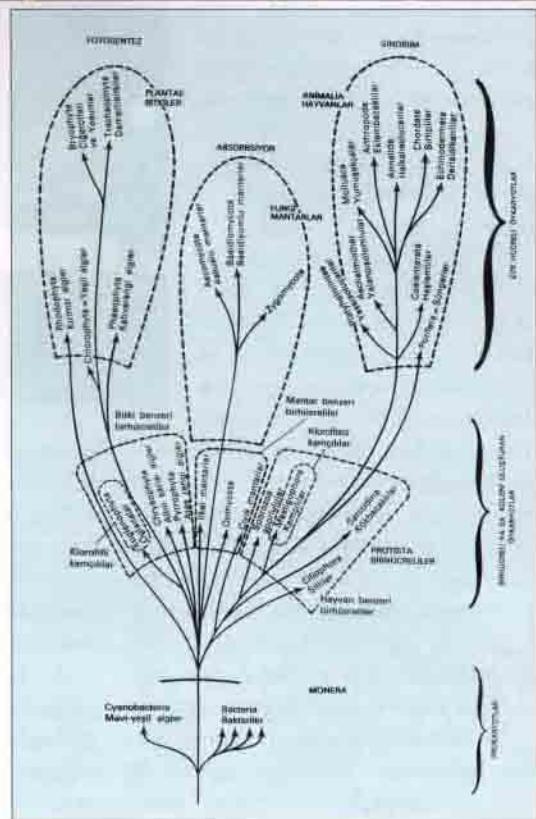

Canlıların Sınıflandırılması

Canlıların en yaygın ve yeni sınıflandırılma yolu, canlıların monera, protista, mantarlar, bitkiler ve hayvanlar olmak üzere beş ana grubu ya da aleme ayrılmışıdır. Tür, cins, aile (familia), takım, sınıf, sube (hayvanlar için) ya da bölüm (bitkiler için) alemelerin temel taksonomik kategorileridir.

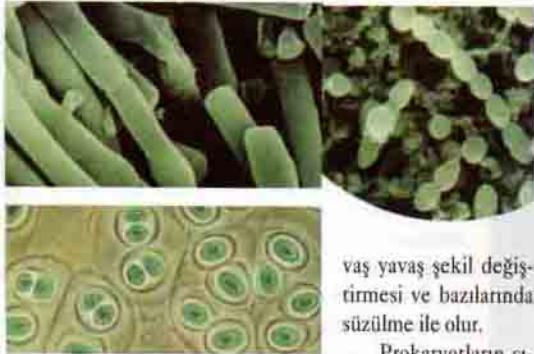
Ali Demirsoy
HÜ Biyoloji Bölümü

PROTOZOANIN (bir hücreli hayvanların) ve çok hücreli hayvanların sınıflandırılmasında şube kullanılmasına karşın, prokaryot, alg, fungus ve yüksek organizasyonlu bitkilerin sınıflandırılmasında çoğunlukla eşdeğer anlamda, bölüm (divizyon) terimi kullanılır. Fauna serisinde ana hayvan grupları "şube" olarak verilecektir. Son yıllarda canlıların tümünün genel sınıflandırması, aşağıdaki gibi yapılmaktadır. Virüsler, çoğunlukla canlıların sınıflandırılmasında ayrı bir konumda değerlendirilir. Kökenleri tartışmalı olan bu grubu bazen bir alemden değerlendirenler de vardır.

1. Alem: Monera

Moneler (daha önceki genel adlandırımları ile prokaryotlar), çekirdekzisi, plastidleri (bu cümleden olmak üzere kloroplastları), mitokondrileri ve 9+2 düzeninde tübüler yapı taşımayan kamçı benzeri uzantıları olan ya da tipik kamçılıları olmayan canlılardır. Prokaryotlar genellikle bir hücrelidir; fakat bazen ipliğiimsi olan ya da dış görünüşleri bakımından çok hücreliymiş gibi görünen türleri de vardır. Absorpsiyon (emilim) ile heterotrofik (adribeslek), fotosentez ile ototrofik (kendibeslek) ve keza kemosentetik beslenen grupları içerirler. Coğalmaları genel olarak bölünme ya da tomurcuklanma ile eşeylilik olarak yapılır; ancak kalitsal madde alışverişi konjugasyon, transformasyon, transduksiyon ya da plazmit değişimi ile yapılır. Hareketleri, bakteriyel kamçı, plazmanın ya-

vaş yavaş şekil değişimi ve bazlarında silisileme ile olur.

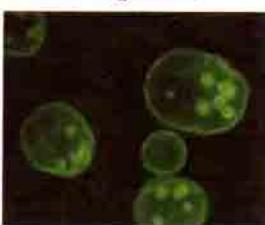
Prokaryotların sınıflandırılmaları, bugüne kadar herkesin bilmeyeceği bir açıklıkla, hiyerarşik olarak yapılmamıştır ve çok yaygın olarak kullanılan şema bile evrimsel ilişkilerini yansımamaktadır. Monera alemi, Eubacteria ve Archaeabacteria olmak üzere iki farklı hattı içerir.

Archaeabacteria, metanojen, termoasidofil ve halofiller; Eubacteria ise kükürd kullanan ya da kullanmayan yeşil bakterileri, mor bakterileri ve spiroketleri, cyanobakterileri ve gram pozitif bakterileri kapsar. Bu iki grubu iki aynı alemin yapma eğilimi vardır. Prokaryotların yaklaşık 2.700 farklı türü tanımlanmıştır. Türkiye'de bu grupların ayrimi ile ilgilenen uzman hemen hemen yoktur.

2. Alem: Protista

Bir hücreli ve çok hücreli fotosentetik algeler, çok çekirdekli ya da çok hücreli heterotrof civik mantarları, bir hücreli ya da basit koloniyal heterotrofları (Protozoa) içeren eukaryotik (çekirdek zarı olan) canlılardır. Beslenmeleri fotosentetik, absorpsiyon ve doğrudan yeme ile olur. Çoğalmaları eşeyli ve eşeyiz olarak yapılır. 9+2 li mikrotüberller içeren kamçı ya sillere ya da yalancı yavakları ile hareket ederler ya da hareketsizdirler. Yaklaşık olarak 60.000 yaşayan, 60.000 kadar da soyu tükenmiş fosil türü bilinmektedir. Protistanın sınıflandırılması:

2.1. Bölüm: Euglenophyta (öglenalar)

Bir hücreli, klorofil a ve b içeren fotosentetik canlılardır. Besinlerini bir karbohidrat olan paramylon şeklinde depolarlar. Uç kısımlarında hareketli kamçıya ve sitoplazma içerisinde vurgan kofula sahiptirler. Eşeyli üremeleri bilinmemektedir. Coğulukla tatlınlarda yaşayan bu grubun 1.000 kadar bilinen türü mevcuttur.

2.2. Bölüm: Chrysophyta (altıncırsız algler)

Diyatomları, sarı-kahverengi ve sarı-yeşil algeler kapsar. Klorofil a ve c, ayrıca fukoksanthin pigmenti içeren fotosentetik canlılardır. Besin, karbohidrat ya da büyük yağ damaları şeklinde depo edilir. Hücre duvarı selüloz, bazen silis materyalinden yapılmıştır. 13.000 den fazla yaşayan türü mevcuttur.

2.2.1. Sınıf: Bacillariophyceae (diyatollar)

Silisli ve çift kabaklı diyatollar. Vü-

cutları ortadan geçen bir hatla karşılıklı tam bir simetri gösterir. Özel bir yarık boyunca salgılanan müsilaj fibriller sayesinde hareket edebilirler. 10.000 yaşayan ve 15.000 kadar da soyu tükenmiş türü tanımlanmıştır.

2.2.2. Sınıf: Chrysophyceae

Altın sarısı-kahverengi algeleri kapsar. Kamçıyla hareket eden, amipsi hareket eden ve hareketsiz formları içeren oldukça geniş bir gruptur. Bazıları kabuksuz, bazıları silisli pulcuqlarla sülü bir hücre duvarına sahiptirler. Yaklaşık 3.000 türü tanımlanmıştır.

2.3. Bölüm: Pryyophyta (Dinoflagellata)

Klorofil a ve c içeren bir hücreli fotosentetik canlılardır. Besin, nişasta olarak depo edilir. Hücre duvarı selüloz içerir. Bu divizyonu kanlıların büyük bir kısmı iki yan kamçya sahiptir. Bu kamçılardan biri vücudun ortasındaki bir oluk içerisinde vücudu çevreçvre sarar. Eşeyli üremeleri büyük bir olasılık yoktur; yalnızca mitoz bölünmeyle çoğalarlar. Yaklaşık 2.000 yaşayan türü tanımlanmıştır.

2.4. Bölüm: Chlorophyta (yeşil algler)

Bir hücreli, koloniyal, koenositik ya da çok hücreli türleri içerir. Klorofil a, b ve çeşitli karotenoyitlerin bulunması tipik özellikleridir. Karbohidratlar, nişasta şeklinde depolanır. Hücre duvarı bazı formlarında selüloz içeren polisakkaritlerden oluşmuştur. İki tane yanda ya da uça bulunan bir kamçıyla hareket ederler. Çok hücreli olanlarında, karmaşık bir hücre farklılaşması görülmez. 9.000 den daha fazla türü tanımlanmıştır.

2.4.1. Sınıf: Chlorophyceae

Bir hücreli, koloniyal ya da çok hücreli yeşil algeler kapsar. Genellikle tatlınlarda bulunurlar. Hücre bölünmesi sırasında, bölünme düzlemine paralel uzanan mikrotüberler bir yapı oluştur ve mitoz sırasında çekirdek zarı kaybolmaz. Eşeyli üremede dormant (çoğuluk kötü koşullara dayanıklı, duragan bir evre ya da dinlenme fazı) bir zigot olur ve bu zigot daha sonra mayoz geçirerek haploit hücreleri meydana getirir. Bu hücreler de bireylere dönüsür ve böylece ergin bireyler yaşamları süresince haploit olurlar. Diploiti yanlızca zigot evresinde ortaya çıkar.

2.4.2. Sınıf: Charophyceae

Bir hücreli ya da çok hücreli yeşil algeler kapsarlar. Coğulukla tatlınlarda yaşarlar. Hücre bölünmesi sırasında, hücre bölünme düzlemine dik mikrotüberler bir sistem oluştur. Mitoz bölünme sırasında çekirdek zarı kaybolur. Eşeyli üreme dormant zigotun oluşmasıyla görülür ve daha sonra mayoz ortaya çıkar. Meydana gelen haploit hücreler de bir yuka-

rındaki sınıfta olduğu gibi, yaşamı boyunca haploit olan bireyleri yapar. Bu sınıfın üyeleri, bitkilere diğer tüm grplardan daha çok benzerlik gösterir

2.4.3. Sınıf: Ulvophyceae

Koenositik (coenocytic) ya da çok hücreli yeşil algelerdir ve coğulukla tuzlu sularda bulunurlar. Hücre bölünmesi sırasında hücre bölünme düzlemine dik mikrotüberler bir sistem oluşur. Hücre bölünmesi sırasında çekirdek zarı kaybolmaz. Eşeyli üremede, diploiyt sporofitler mayozla haploit sporları, onlar da haploit gametofiti oluşturacak şekilde bir döldürme gösterir.

2.5. Bölüm: Phaeophyta

(kahverengi algler)

Klorofil a, c ve fukoksantin pigmenti taşımıla tanınan, denizel, çok hücreli canlılardır. Besinlerini, bir karbohidrat olan laminarin şeklinde depo ederler. Hareketli hücreler iki kamçılıdır. Bunlardan birisi öne hareketi sağlayan kamçı olarak işlev görür; diğeri ise arkada sürükleme işlevini üstlenmiştir. Büyük deniz alglerinde çok belirgin hücre farklılaşmaları görülür, bazı cinslerde özelleşmiş hücreler, fotosentez ürünlerini algın az ışık alan ya da almayan kısımlarına taşırlar. Ancak, bitkilerdeki gibi yaprak, gövde ve kök şeklinde bir farklılaşma görülmeyecektir. Yaklaşık 1.500 türü tanımlanmıştır.

2.6. Bölüm: Rhodophyta

(kırmızı algler)

Klorofil a ve fikobilinler olarak bilinen kırmızı pigmentleri taşımalarıyla tanınan denizel algelerdir. Karbohidratlar özel bir tip nişasta olan floridean şeklinde depolanır. Karmaşık yaşam döngülerinin hiçbir evresinde hareketli hücreler mevcut değildir. Algın gövdesi jelatin matriks içerisinde uzanan filamentlerle sıkıca paketlenmiştir. Yaprak, gövde ve kök şeklinde bir farklılaşma görülmeyecektir. Taşıyıcı hücreler görülmeyecektir. Yaklaşık 4.000 türü tanımlanmıştır.

2.7. Bölüm: Myxomycota

(civik mantarlar)

Plazmodiyal civik mantarlardır. Heterotrof amipsi hücreler bir nesnenin üzerinde sürünerken, koenosit plazmodiyumları oluştururlar ve duruma göre bunlar, sporangiyuma farklılaşır. Koenositik olan bu sporangiyumların her biri sonuca birçok spor verir. Besinlerini vücut içerisinde alarak (ingestion) beslenirler. 550 den fazla türü tanımlanmıştır.

2.8. Bölüm:

Acerasiomycota

Hücresel civik mantarlardır. Göz ederek biraraya gelen; ancak bu yiğimde kimliklerini koruyan amobitlerden meydana gelmiş heterotrof organizmalarıdır. Duruma göre karmaşık yapılı bir sporangiyuma farklılaşırlar. Beslenmenin temel şekli besini vücut içine almaktır (ingestion). Yedi cinsi ve 65 türü tanımlanmıştır.

2.9. Bölüm: Chytridiomycota

(sucul civik mantarlar)

Koenositik, sucul vejetatif bir vücuta ya-

da tallusa (genellikle rizoyitlere ve sporangiyuma) farklılaşmış, koenositik sụcul heterotrof organizmalarıdır. Beslenme absorpsiyonla gerçekleşir. Hücre duvarı kitin içerir. Genellikle eşeyiz üreme görülür; bazlarında eşeyiz üremenin yanısıra eşeyli üreme de görülür. Gametlerin her ikisi de kamçılıdır. Yaklaşık 900 türü tanımlanmıştır.

2.10. Bölüm: Oomycota (sụcul küfler)

Koenositik, genellikle sụcul olan heterotrof canlılardır. Besinlerini absorpsiyonla alırlar. Hücre duvarları selüloz içeren glukoza polymerlerinden yapılmıştır. Kamçılı eşeyiz sporların meydana getirilmesiyle ortaya çıkan eşeyiz üremenin yanısıra hareketsiz gametler de meydana getirilir. Koenositik filamentler (hifler) diployittir; haploit gametler mayoz ile meydana getirilir. Yaklaşık 800 türü tanımlanmıştır.

2.11. Şube: Mastigophora (kamçılılar)

Kamçı taşıyan, heterotrofik bir hücreli canlılardır. Büyüklük bir kısmı, gevşetmek için hale getirilen hayvanların iştemesinde olduğu gibi simbiyotik yaşar (*Trichonympha* gibi), bir kısmı hastalıklara neden olur (uyku hastalığının etmeni *Trypanosoma* gibi), bir kısmı da serbest yaşar. Çoğalma genellikle eşeyiz ve boyuna bölünmeyecek olur. Yaklaşık 1500 türü tanımlanmıştır.

2.12. Şube: Sarconida (kökbacaklılar)

Yalancı-ayaklı ile hareket eden (amipte olduğu gibi), heterotrof bir hücreli canlılardır. Vücutlarının üzerinde organize olmuş katı yapıları bir örtü (pelikula) mevcut değildir; bazılan kabuk üretir. Çoğalma eşeyli ve eşeyiz olabilir. Yaklaşık 11.500 yaşayan türü ve 33.000 kadar da fosil türü tanımlanmıştır.

2.13. Şube: Ciliophora (silliler; kirpikliler)

Terliksiyah-
van ve çanhhayvann-
ında olduğu gibi,
sil taşıyan heterotrof
bir hücreli canlı-
lardır. Üreme
eşeyisizdir; fakat

konjugasyon yolu ile eşeyli çoğalma, kalıtsal
materiyal aktarımı görülür. Yaklaşık 8.000 türü
tanımlanmıştır.

2.14. Şube: Opalinida

Genellikle kurbagaların (*Bufo bufo*) sindirim sisteminde bulunan parazitik bir hücrelleridir. Yüzeyleri sil ya da kamçı ile örtülüdür. Çoğalma bölünme ile eşeyiz ya da gametler ile eşeyli olarak gerçekleşir. Yaklaşık 400 türü tanımlanmıştır.

2.15. Şube: Spopozoa (sporlular)

Sporlular, parazitik bir hücrelleridir. Yaşamlarının büyük bir kısmında hareket organelleri mevcut değildir. Sıtımaya neden olan *Plasmodium* bu gruba dahildir. Yaklaşık 5000 türü tanımlanmıştır.

3. Alem: *Fungi* (mantarlar)

Ökaryotik filamentli, nadiren bir hücreli de olabilen canlılardır. Filamentli formları yapısal olarak sürekli gösteren (bölmelerle ayrılmış) miselyumlardan oluşmuştur. Çoğunun yaşam döngülerinde çekirdeklerin kaynaşmadan durdugu iki çekirdeklili bir evre vardır. Bazı gruplarda ve yaşam döngülerinin belirli evrelerinde miselyumlar bölmeli yapıdadır. Mantarların tümünde hücre duvarlarının yapısında kitin vardır. Funguslar çürükçül (saprofitik) ya da besinlerini absorpsiyon ile alan parazitik heterotroflardır. Çoğalma döngülerinde hem eşeyli hem de eşeyiz evreler içerir. Çoğu haploitittir. Çoğunun yaşam döngülerinde iki çekirdeklili bir evre vardır. Yaşam döngülerinde yalnızca zigot diployiddir. Yaşamlarının hiçbir döneminde kamçı ve sil bulunmaz. 100.000 kadar türü tanımlanmıştır.

3.1. Bölüm: Zygomycota (küf mantarları)

Karasal mantarlardır (örneğin siyah ekmekküfleri). Hifleri yalnız üreme sırasında bölmeye ayrılır. Bu divisiyon yaklaşık 600 türü tanımlanmıştır; bunun yaklaşık 30' u tüm vasküler bitkilerin % 80 inde bulunan *Endomycorrhizae*nin komponentleri olarak görülür.

3.2. Bölüm: Ascomycota (askuslu mantarlar)

Karasal ve sụcul mantarlardır. *Neurospora*, küfmantarlarını, morellerini ve mantarları içerir. Hifler bölmelere ayrılmıştır; ancak bu bölmeler deliklidir. Septalar (bölmeler) spor ve gametagoniyum gibi üretken kısımlarda kesintiye uğramıştır. Eşeyli üreme, içinde mayozun oluşu ve sporların geliştiği, askus denen tipik bir yapının ortaya çıkmasıyla özellik kazanmıştır. Sporlar askuslardan fışkırtılarak dağıtırlar. Çoğu askuslu mantarda hifler, salgı denen karmaşık bir yapı oluştururlar. Mayalar, dallanma ile eşeyiz çoğalan, bir hücreli askuslu mantarlardır. Yaklaşık 30.000 kadar serbest, buna ek olarak likenlerle birlikte yaşayan 25.000 kadar tür tanımlanmıştır. Likenler dünyanın en elverişsiz ortamlarında yaşayabilirler. Hatta likeni oluşturan mantar ve algın tek başına yaşayamadığı ortamlarda yaşayabilirler.

3.3. Bölüm: Basidiomycota (bazidiumlu mantarlar)

Yenebilir, zehirsiz ve zehirli şapkalı mantarları içeren karasal mantarlardır. Hifler bölmelidir, ancak bu bölmeler deliklidir; üreme bölgelerinde septalar tamdır (kesintisizdir). Eşeyli üreme, mayozun yapıldığı ve daha son-

ra üzerinde sporların geliştiği bazidiyumların oluşumuyla gerçekleşir. Sporlar bazidiyumlarından pasif olarak döküllererek dağılırlar. 25.000 kadar türü tanımlanmıştır.

3.4. Bölüm: Deuteromyeota (enfeksiyon etkeni mantarlar)

Eşeyli üremenin gözlenmediği ya da bilinmediği mantarlardır. Eşeyiz spor taşıyan yapılarına göre sınıflandırılırlar. Yaklaşık 25.000 türü mevcuttur. Penisilinin gerçek kaynağı olan *Penicillium* bu gruptandır. Bu mantarlar rokfort (roquefort) ve kamembert (camembert) gibi peynirlerin yapımında kullanılır. Ayrıca birçok deri ve özellikle ayak parmakları arasındaki mantar enfeksiyonları bu gruptan mantarların gelişmesiyle ortaya çıkar.

4. Alem: Plantae (bitkiler)

Birincil olarak karada yaşamaya uyum sağlamış fotosentetik ökaryotlardır. Fotosentetik pigmentleri klorofil a, b ve yardımcı pigment olarak diğer birçok karotenoyitlerdir. Hücre duvarı selüloz içerir. Organ ve doku sistemlerinde belirgin farklılaşmalar vardır. Çoğalmaları birincil olarak gametofitik ve sporofitik fazlarının birbirini izlemesi suretiyle ortaya çıkan eşeyli üremedir. Gametofitik evre, evrimsel olarak gitikçe küçülmüştür. Yumurta ve sperm üreten yapılar çok hücrelidir ve kısır bir kılıf ile çevrelenmişlerdir. Zigottan embriyo gelişir ya da arkegoniyum (tohumlu bitkilerde) ya da embriyo kesesi içine (tohumlu bitkilerde) girerek genç sporofiti oluşturur. Bitkiler aleminin yaşayan üyeleri *Bryophyta* ve ayrıca sporofitleri belirgin olarak yapraklara, gövdeye ve köklere farklılaşmış, su ve organik maddeleri vücutundan farklı bölgeleri arasında taşıyan iletişim demetlerini geliştirmiş dokuz bitki bölümünü (divizyonu) kapsar. Kural olarak sonsuz yaşarlar, vejetatif çoğalabilirler ve uyarılma için herhangi bir doku geliştirmemişlerdir.

4.1. Bölüm: Bryophyta (karayosunları)

Cigeryosunlarını, boynuzotlarını ve karyosunlarını kapsar. Yeşil alglerde olduğu gibi fotosentetik pigmentli, çok hücreli bitkilerdir. Besinlerini yeşil algler gibi depolarlar. Dış kısımları bir hücre tabakalı steril bir kılıflı çevrili çok hücreli gametogonyumlara sahiptir. Spermeler iki kamçılı ve hareketlidir. Gametofitlerin ve sporofitlerin her ikisi de çok hücreli karmaşık bir gelişim gösterirler. Yaşam döngülerinde, gametofik evre baskındır, yanı cıplak gözle gördüğümüz yosunları gametofitlerdir. İletim dokusu (demetleri) ya hiç görülmeyen ya da mevcutsa belirgin bir şekilde farklılaşmıştır. Gerçek kök, yaprak ve gövde mevcut değildir. Fotosentezin büyük bir kısmı gametofitler ile gerçekleştiriliyor; sporofitler en azından başlangıçta gametofitlerin üzerinden beslenirler. Yaklaşık 16.000 türü tanımlanmıştır.

4.1.1. Sınıf: Hepaticae (çigerotları)

Gametofitler ya talluslu (kök, yaprak ve gövdeye farklılaşmamış) ya da yaprağımsıdır. Sporofitler ise oransal olarak basit yapıdadır. Yaklaşık 6.000 türü tanımlanmıştır.

4.1.2. Sınıf: Anthocerotae (boynuzotları)

Gametofitleri talluslidur. Sporofitler köşullar elverişli olduğu sürece öncelikle meristem dokudan gelişir. Sporofitlerde stomalar bulunur. Yaklaşık 100 türü tanımlanmıştır.

4.1.3. Sınıf: Musci (karayosunları)

Gametofitler yaprağımsıdır. Sporofitler karmaşık bir spor dağıtım sistemine sahiptir. Sporofitlerde stomalar bulunur. Yaklaşık 9.500 türü tanımlanmıştır.

4.2. Bölüm: Psilotypha (ilkel eğreltiler)

Mikrofilli ya da mikrofilsiz homosporlu iletim demetli bitkilerdir. Sporofitler çok bağıtlı ve dalları ile sürgünler arasında farklılık bulunmaz. Spermeler hareketlidir. İki cinsi ve birkaç türü mevcuttur.

4.3. Bölüm: Lycophyta (kibritoları)

Mikrofilli homosporlu ve heterosporlu, iletim demetli bitkilerdir; görünüşleri birçok farklılık gösterir. Hepsinin hareketli spermeleri sahiptir. Beş cinsi ve yaklaşık 1.000 türü tanımlanmıştır.

4.4. Bölüm: Sphenophyta (atkuyrukları)

Homosporlu, iletim demetli bitkilerdir. Gövdeye düşümler ve bu düşümlerden

çikan silisli çıktınlar vardır. Sporangiyumlar gövdenin üç kısmındaki bir koni içinde oluşur. Yapraklar pul şeklinde dir. Spermeler hareketlidir. Her ne kadar zamanımızda bir megasilden evrimleşikleri düşünülmektede de, atkuyruklarının yaprakları yapsal olarak belirsiz bir mikrofilden türediğini gösterir. *Equisetum* cinsinin yaşayan 15 türü tanımlanmıştır.

4.5. Bölüm: Pterophyta (Pteridophyta, eğreltiler)

Bazıları heterosporlu olmalarına karşın büyük bir yoğunluğu homosporludur. Tümü megasildir. Gametofitlerin çoğu fotosentetiktir ve genellikle serbest yaşarlar. Kısa ömürlüdürler. Eğrelti olarak tanıdığımız bitkiler sporofit evredir. Çok hücreli gametagoniyumları ve

serbest yüzen spermeleri mevcuttur. Yaklaşık 12.000 türü tanımlanmıştır.

4.6. Bölüm: Cycadophyta (sikatlar)

Kambiyum büyümesi sürünlme şeklinde olan tohumlu bitkilerdir. Pinnat yapida, palmiye ya da eğreltiotlarının yapraklarına benzer yapraklar sahiptir. Tohumtaslığı (ovül) kapalı değildir. Sperm kamçılı ve hareketlidir; fakat tohumtaslığı içine polen tüpü ile taşırılar. Kapalitohumludurlar. 10 cinsi ve yaklaşık 100 türü tanımlanmıştır.

4.7. Bölüm: Ginkgophyta (ginkgolar)

Aktif kambiyum büyümesi olan, yelpaze şeklinde yapraklara sahip, açık dichotomous damarlanma gösteren tohumlu bitkilerdir. Ovül (tohumtaslığı) olgunlaşlığında kapalı yapıdır ve etlidir. Sperm ovül içerisine polen tüpüyle taşır; ancak hareketli ve kamçıldır. Kapalitohumludur ve yalnızca bir türü bilinmektedir.

4.8. Bölüm: Coniferophyta (koniferler, iğneyapaklılar)

Aktif kambiyum büyümesi olan tohumlu bitkilerdir. Basit ve iğne şeklinde yaprakları vardır. Tohumtaslığı (ovüller) kapalı değildir ve spermeler kamçı taşımaz. Tanımlanmış 50 cinsi, 550 kadar türü vardır. Gymnospermelerin (kapalitohumluların) çoğu bu gruptandır.

4.9. Bölüm: Gnethophyta (gnetofitler)

Angiosperm benzeri özellikleri olan tohumlu bitkilerdir. Damarları ksilem içinde yer alan tek kapalitohumlu grubudur. Hareketli sperm bulunmaz. Birbirinden çok farklı 3 cinsi ve 70 türü tanımlanmıştır.

4.10. Bölüm: Anthophyta (Angiosperm, çiçekli bitkiler)

Ovül (tohumtaslığı) bir karpel içinde kapalı olan tohumlu bitkilerdir (peki az cinsi hariç). Olgunlaşlığında tohumlar meyve içerisinde yer alırlar. Vejetatif (morphojik) olarak çok çeşitli yapılar gösterirler; fakat kural olarak böcekler tarafından tozlaştırılan çiçeklerinin olmasıyla ortak bir özellik kazanmışlardır. Diğer tozlaşma şekilleri de gelişmiştir; örneğin rüzgarla tozlaşma bunlardan biridir. Gametofitler büyük ölçüde körelmiş; dişi gametofiti olgunlaşlığında yalnızca yedi hücren den oluşur. Çiftte döllenme görülür. Olgun erkek gametofitinin hareksiz iki sperm çekirdeği zigotu ve birincil endosperm çekirdeğini oluşturmasıyla gerçekleşir. Zigottan (ilkinden) embriyo, digerinden ise özel beslenme dokusu (endosperm) gelir.

Yaklaşık 235.000 türü tanımlanmıştır.

4.10.1. Sınıf: Dicotyledones (çiftgenekliler)

Çiçekli kısımları dörtlü ya da beşlidir. Yaparak damarlanması ağı şeklinde, iletim demetleri genç gövdelerde bir halka şeklinde konumlanmıştır. Iletim demetli (vasküler), ikinci büyümeye genellikle görür. Çoğunluk tohumlarında iki çenek mevcuttur. Yaklaşık 170.000 türü tanımlanmıştır.

4.10.2. Sınıf: Monocotyledones (birgenekliler)

Çiçekli kısımları üçlüdür. Yaprak damarlanması genellikle paralel, iletim demetleri genç gövdelerde dağınıktır, gerçek ikinci büyümeye görürmez ve çoğunlukla tohumlarında yalnız bir çenek mevcuttur. Yaklaşık 65.000 türü tanımlanmıştır.

5. Alemler: Animalia (hayvanlar)

Ökaryotik çok hücreli canlılardır. Sindirek besinlerini alırlar. Hayvanların büyük bir çoğunluğu hareketlidir ve bitkiler için tipik olan kalın hücre duvarı bunlarda yoktur. Embriyonik gelişimleri sırasında büyük ölçülerde hücresel göçler ve doku organizasyonları görülür. Üremeleri birincil olarak eşcelyidir; diploid kromozom taşıyan dişi ve erkekler mayozla haploit kromozomlu gametleri meydana getirirler. Bu gametlerin birleşmesi ile de diploid kromozom sayılı zigot meydana gelir. Eşeysiz olarak çoğalanlar da vardır. Kural olarak türlerde göre belirlenmiş bir yaşam uzunluğu vardır. Uyarımları özelleşmiş bir doku, yani sinir dokusuyla gerçekleşir. 1.500.000 dan daha fazla yaşayan türü tanımlanmıştır. Yapılacak çalışmalarla bu sayının bazılarına göre 20 milyona, bazilarına göre 50 milyona ulaşması beklenmektedir.

5.1. Şube: Polifera (süngerler)

Basit çok hücreli, büyük ölçüde denizel, sert iskeletli, vücutlarının üzerinde ağızdan giren suyun içerisindeki besin partiküllerinin süzülmeleri alındığı çok sayıda küçük delikler (porlar) bulunur. Hepsinin kamçılı hücrelere (koanositlere) sahiptir. Yaklaşık 5.000 türü tanımlanmıştır.

5.2. Şube: Mesozoa

Solucanbenzeri çok basit hayvanlardır. Tümü denizel omurgasızlar üzerinde parazit olarak yaşar. Vücutları 20-30 hücren den oluşmuştur ve iki tabakalıdır. Yaklaşık 50 türü tanımlanmıştır.

5.3. Şube: Cnidaria (haşlamalar, polipler ve medüzeler)

Ortada gastrovasküler (sindirim-dolaşım) boşluk taşıyan, dışta ise birbirine jelimsi bir içerkile tutunmuş iki tabakadan yapılmış bir vücuda sahip olan, işnsal simetrili canlılardır. Üremeleri eşcelyi ve eşeysiz çoğalma şeklinde olur. Knidosit adı verilen yakıcı hücrelere sahip

tek canlı grubudur. Tümü suculdur ve büyük bir kısmı denizlidir. Yaklaşık 9.000 türü tanımlanmıştır.

5.3.1. Sınıf: Hydrozoa (polipler)

Hidra, obeliya gibi yaygın olarak tanınan ve diğer hidra benzeri canlıları kapsar. Genellikle koloniyaldır; çoğunlukla eşeyle ve eşeysz döller ardışık olarak birbirini izler. Yaşamsal döngülerinde polip formu baskındır.

5.3.2. Sınıf: Scyphozoa (medüzeler)

Denizanalarını (örneğin Auralia) içeren denizel medüzlerdir. Yaşam döngülerinde medüz formu baskındır. Tipik kas hücreleri ilk defa bunlarda ortaya çıkmıştır.

5.3.3. Sınıf: Anthozoa (mercانlar)

Denizgülleri, denizlaleleri ve koloniyal mercanları da kapsayan bir gruptur. Medüz dönemleri bulunmaz.

5.4. Şube: Ctenophora (taraklıhayvanlar)

Deniztarakları ve denizcevizleri denen tipik görtülü hayvanları da kapsayan, tarak benzeri yapılarla sahip, serbest yaşayan, gastrovasküler boşluklara sahip, biradıyal simetrisi (birbirine dik iki düzleme göre simetrik) deniz canlılardır. Çoğu ılıman ve sıcak denizlerde yaşar. Görünüşleri yarı saydam, jelimsi, hafif renklidir. Çokluğunda ışık çıkarırlar. Hareketleri vücut üzerinde sekiz serit halinde yer yer dizilmiş sil demetleri (taraklar) ile gerçekleşir. Yaklaşık 90 türü tanımlanmıştır.

5.5. Şube: Platyhelminthes (yassisolucanlar)

Üç embriyonik tabakadan oluşan, bilateral (başlımlı) simetrisi, çoğunlukla yassi yapı, parazitik olanlarda konak değişimi ve başkalışım görülen canlılardır. Sindirim kanalı tek bir açıklığa sahiptir. Sööm, yalancisööm ve dolaşım sistemleri bulunmaz. Karmasık bir hermafrotistik üreme sistemleri vardır. Boşaltımları alevhücreleri ile olur. Yaklaşık 13.000 türü tanımlanmıştır.

5.5.1. Sınıf: Turbellaria (Planariyalar)

Planariya ve diğer parazitik olmayan yassisolucanları içerir. Sillere ve noktagöze sahip, etçil (karnivor) canlılardır. Denizlerde, tathsularda ve nemli orman topraklarında yaşayan türleri vardır.

5.5.2. Sınıf: Trematoda (karaciğerkelebekleri)

Ergin evrelerinde omurgalı hayvanların sindirim sistemlerinde parazit olan yassisolucanlardır. Gelişim evrelerini çoğunluk omurgasızlarda geçirirler. 6.000 kadar türü tanımlanmıştır.

5.5.3. Sınıf: Cestoda (seritleri)

Omurgalı hayvanların sindirim kanalı içerisinde parazitik olarak yaşayan, sindirim boşluğu olmayan yassisolucanlardır. Besinlerini vücut yüzeyi boyunca absorpsiyon ile alırlar.

5.6. Şube: Gnathostomulida (çenelisolucanlar)

Ince yapılı aslöomat deniz solucanlarıdır. Sindirim sistemleri yalnız bir açıklığa sahiptir. Sert çenelerinin olması ile özellik kazanmışlardır. Yaklaşık 80 türü tanımlanmıştır.

5.7. Şube: Rhynchocoela (hortumlusolucanlar)

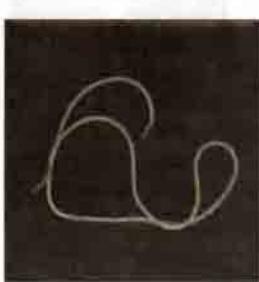
Hortumlusolucanlar nemertinleri ya da kurdelasolucanlarını kapsayan bir gruptur. Aslöomat olan bu solucanlar parazitik değildir, genellikle denizlerde yaşarlar, hem ağızları hem de anüsleri olan tür şeklinde tam bir sindirim sistemine sahiptürler. Geriye doğru çekilebilir hortum kısımları (proboscis) yakalama işlevi yapan kancalarla donatılmıştır. Basit bir üreme ve kapalı dolaşım sistemleri vardır. Yaklaşık 650 türü tanımlanmıştır.

5.8. Şube: Nematoda (Nemodolar, ipliğiçisolucanlar)

Yuvarlak yapılı solucanlardır. Yeryüzünde oldukça geniş yayılışları vardır. Her türlü yaşayış tarzına sahiptirler. Bazıları serbest bazları parazitik yaşar. Hayvan ve bitkilerde önemli zararlar neden olan birçok türü vardır. Yalancisööm mevcuttur. Uzamış, silindirik, bilateral simetrik vücutları ile tipik özellik kazanmışlardır. Sayıca dünyada en fazla bulunan hayvan grubudur. 1 m²lik deniz çamurunda 4.420.000 birey sayılmıştır. Yaklaşık 12.000 civarında türü tanımlanmıştır ve büyük bir olasılıkla tanımlanmamış 400.000-500.000 tür daha mevcuttur.

5.9. Şube: Nematomorpha (kılçisolucanlar)

Bunlar aşırı derecede incelmiş, boyca uzamış (bazen bir metre kadar), kahverengi ya da siyah renkli, yalancisööm solucanlardır. Aynı eşeylidirler. Erginleri serbest yaşar ve sindirim kanalları yoktur. Larvaları eklembacaklılarda parazittir. 230 civarında türü tanımlanmıştır.

5.10. Şube: Acanthocephala (ignebeşhsolucanlar)

Sindirim sistemleri yoktur. Baş kısımlarında uçları geriye doğru yönelik dikenler vardır. 500 kadar türü tanımlanmıştır.

5.11. Şube: Kinorhyncha (dikenlisolucanlar)

Okyanus kıyılarındaki çamurlu zeminlerde galeriler açarak yaşayan küçük yapı, yalancisööm solucanıdır. Vücutları kısa ve dikenlerle kaplıdır. İleri geri çekilebilir dikenli hortumları vardır. 100 civarında türü tanımlanmıştır.

5.12. Şube: Gastrotricha (sillisolucanlar)

Boyunu konumlanmış sil dizileri ile hareket eden, yalancisööm, mikroskopik, solucan benzeri hayvanlardır. 400 civarında türü tanımlanmıştır.

5.13. Şube: Loricifera (zırhlisolucanlar)

Okyanusların zemininde yaşayan, vücutları plakalarla zırh şeklinde örtülümiş, başlarında çok sayıda diken bulunan ve içeri dışarı çekilebilir tür şeklinde bir ağızları ile özelik kazanmış, mikroskopik yalancisööm hayvanlardır. İlk 3 türü 1982'de bulunmuştur, daha birçok türü olabilir.

5.14. Şube: Rotifera (çarklıhayvanlar tekerleklihayvanlar)

Solucan benzeri ya da küremsi, yalancisööm mikroskopik hayvanlardır. Vücut gövdə ve ayaktan meydana gelmiştir. Tam olmuş bir sindirim sistemi vardır. Başta halka şeklinde bir sil demeti mevcuttur. Bu demet, sillerin hareketi sırasında bir çark ya da genel görünüşle bir tekerlek izlemi verir. Çoğu tathsularda yaşar. Yaklaşık 1.500-2.000 türü tanımlanmıştır.

5.15. Şube: Entoprocta (kamptozoa, kadehimsisolucanlar)

Bir sapla nesnelere bağlanmış, sesli, dış görünüşleriyle poliplere (Hydrozoa'ya) benzeyen; ancak onlardan çok daha karmaşık yapı mikroskopik hayvanlardır. Üç embriyonik tabakaları, yalancisöömleri ve tam gelişmiş bir sindirim sistemleri vardır. Bunlar, benzerliklerinden dolayı, uzun süre ve yanlış bir şekilde, söömlü Bryozoa ile birlikte sınıflandırılmışlardır. Yaklaşık 75 civarında türü tanımlanmıştır.

5.16. Şube: Mollusca (yumuşakçalar)

Baş, manto ve kaslı ayakları olan, segmentsiz söömlü hayvanlardır. Genellikle suculdukları. Vücutları saydam, genellikle vücut üzerinde bir ya da daha fazla sert yapı kabukları ve 3 odaklı kalpleri vardır. Mideler hariç hemen hepsinde radula denen bir töpüleme organı bulunur. En az 47.000 yaşayan türü tanımlanmıştır; bu sayı daha fazla olabilir; buna ek olarak 35.000 kadar fosil türü bilinmektedir.

5.16.1. Sınıf: Aplacophora (solucanimsiyumuşakçalar)

Solucan benzeri yumuşakçalar; tanımlanmalarını hemen sağlayacak kabuk, manto ya da ayakları mevcut değildir. Radulanın varlığı

onların yumuşakça olduğunu kanıtlar. 250 civarında türü tanımlanmıştır.

5.16.2. Sınıf: Polycladophora (kitonlar; kafatma benzeri salyangozlar)

Yumuşakçaların varsayılan atalarına en çok benzeyen gruptur. Kışkırtıcı ve uzamış olan vücutları manto ile örtülüdür. Mantonun üzerinde vücut içine gömülü durumda sekiz adet sırt plakası bulunur. 600 civarında türü tanımlanmıştır.

5.16.3. Sınıf: Monoplacophora

Çoğunlukla yayvan yapıtı tek bir sırt kabuğu, 5-6 çift solungaç, 6 çift nefridiyal tüp ve 8 çift retraktör (geriye çekebilir) kasi olan derin deniz yumuşakçalarıdır. İki cinse bağlı 8 türü tanımlanmıştır.

5.16.4. Sınıf: Scaphopoda (denizdişleri)

Konik yapıtı tübüller kabukları olan deniz yumuşakçalarıdır. 350 civarında türü tanımlanmıştır.

5.16.5. Sınıf: Bivalvia (midyeler)

Deniztaraqlarını, istiridileri, midyeleri kapsayan, iki kabuklu yumuşakçalarıdır. Balta şeklinde ayaklan vardır; belirgin bir başları ve radula adı verilen besinleri törpüleyici ağıtları mevcut değildir. Genelde duragandırlar (seslidirler). En azından 75.000 türü tanımlanmıştır.

5.16.6. Sınıf: Gastropoda (salyangozlar)

Kabuklu ve kabusuz sümükliböcekleri ve diğer birçok deniz salyangozunu kapsayan asimetrik yapıtı yumuşakçalarıdır. Genelde spiral kabukları vardır ve başlarında bir ya da iki tane tentakül mevcuttur. En azından 37.500 kadar yaşayan, 15.000 kadar da fosil türü tanımlanmıştır.

5.16.7. Sınıf: Cephalopoda (kafadanbacaklılar)

Ahtapot, mürekkepbalığı, sedelli denizlezzonu bu sınıf içinde yer alır. Hepsinin kafadanbacaklılar olarak tanımlanırlar. Bu hayvanlarda baş-ayak bölgesinin 8 ya da 10 tane kol ya da çok sayıda tentakül taşıması, boynuzumsu madde denmiş iki çeneli ağızlarının varlığı ve iyi gelişmiş göz ve sinir sistemlerinin bulunması ile özellik kazanmışlardır. Nautilus einsindede kabuk dışta, mürekkepbalığında içte yer alır. Ahtapotta ise kabuk ortadan kalkmıştır. Nautilus dışındakilerin hepsi mürekkep bezine sahiptir. 600 civarında türü tanımlanmıştır.

5.17. Şube: Annelida (halkalısolucanlar)

Segmentleri dıştan çok iyi görülen bu nedenle halkalısolucanlar denen bir gruptur. İyi

gelişmiş sölomları ve dümdüz, bir tüp şeklinde uzamış sindirim sistemleri, tanınabilir bir baş kısımları, dolaşım sistemleri, nefridiyumları ve belirgin olarak tanınabilen bir sinir sistemleri vardır. 9.000 civarında türü tanımlanmıştır.

5.17.1. Sınıf: Oligochaeta (toprak ve tatlısu halkalısolucanları)

Toprakların ve tatlısu haricinde denizlerde yaşayan türleri de vardır. Bunların vücutları çok az killidir ve iyi fark edilemeyecek kadar başları vardır. 3.000 kadar türü tanımlanmıştır.

5.17.2. Sınıf: Polychaeta (denizhalkalısolucanları)

Nereis ve diğer birçok deniz halkalısolucan türünü kapsar. Dokunaç taşıyan belirgin başları, antenleri ve özelleşmiş ağız parçaları ile tipik bir görünümü sahiptirler. Parapofan genelde parlak renklidir. 6.000 kadar türü tanımlanmıştır.

5.17.3. Sınıf: Hirudinea (sülükler)

Vücutlarının ön ve arkasında birer vantuzu sahiptirler. Tatlısu, deniz ve karasal olan serbest ve parazit yaşayan türleri vardır. 300 kadar türü tanımlanmıştır.

5.18. Şube: Sipuncula (fıstığımızsolucanlar)

Segmentsız, tıknaz yapıtı vücutlu, uzun ve ileri geri çekilebilir hortumları ve trokofor larvaları olan, deniz halkalısolucanlarına benzeyen solucanlardır. 300 kadar türü tanımlanmıştır.

5.19. Şube: Echiura (kaşığımızsolucanlar)

İleri geri çekilememeyen hortumları ile kaşa benzeyen bir görüntü veren deniz solucanlardır. Embriyonel gelişimleri ve trokofor larvaları ile deniz halkalısolucanlarına benzerler. 100 kadar türü tanımlanmıştır.

5.20. Şube: Priapulida (yirtıcı denizsolucanları)

Yırtıcı, tünel açabilen deniz solucanlarıdır. İleri geri çekilebilir hortumları tipiktir. Yalancılıkla Kinorhyncha'ya benzerler; fakat bunlarda gerçek sölom vardır. Yalnızca 15 türü tanımlanmıştır.

5.21. Şube: Pogonophora (sakallısolucanlar)

Arka kısımları hariç segmentsızdır. Ince kıl şeklinde 10-85 cm uzunluğunda vücut yapısına sahip olan bu deniz solucanları deniz sedimanının içerisinde ağıtları uzun kitin tüneli içinde yaşarlar. Ağızları ve sindirim sistemleri olmamasına karşın, vücutlarının ön kısımlarında taç gibi yerleşmiş 200 kadar dokunaçları mevcuttur. 100 kadar türü tanımlanmıştır.

5.22. Şube: Pentastomida (dilsolucanları)

Vücutlarının ön kısmında biri ağız olarak kabul edilen 5 delik vardır. Omurgaların solunum sisteminde yaşayan solucan benzeri parazitlerdir. Bazen ön kısımlarının ucunda bir çift kısa üye bulunur. Dolaşım, solunum ve boşaltım sistemleri yoktur. Fakat sinir sistemleri halkalısolucan ve eklembacaklılar benzer. Boyları 14 cm civarındadır. 70 kadar türü tanımlanmıştır.

5.23. Şube: Tardigrada

(sakalhayvancıkları, suayıcıkları)

Ince segmentli, ince kütüküaltı, 4 çift kısa ve kalın bacağı olan hayvanlardır. Tatlısu ve suyun olmadığı zamanlarda rutubetli yosunların olduğu alanlarda yaşarlar. 350 kadar türü tanımlanmıştır.

5.24. Şube: Onychophora (kütükayaklılar)

Kısa yapıtı ve segmentsiz birçok bacağı sahip solucan benzeri hayvanlardır. Vücutlarının genelde saydam olması, nefridiyal tüplerinin segmental olarak dizilmesi, vücut duvarlarının kaslı ve üreme bölgelerinin sillî olması ile halkalısolucanları andırırlar. Antenleri ve gözleri hem denizel solucanlara (Polychaeta) hem de eklembacaklıları andırırlar. Ağızları, koruyucu kutikulları, beyinleri, dolaşım sistemleri ve solunum sistemleri ile eklembacaklılar benzerler. Çoğu vivipardır (yavrularını canlı doğururlar), bazı türlerinde ise embriyo plasenta aracılığı ile beslenir. 70 civarında türü tanımlanmıştır.

5.25. Şube: Arthropoda (eklembacaklılar)

Hayvanlar aleminin tür bakımından en kalabalık, yaşam ortamlarına uyum bakımından da en geniş subesidir. Segmentli, sert dış iskeletli, tam bir sindirim sistemi olan, küçük sölomlu, nefridiyal tüpleri olmayan, beyinleri sırt tarafında ve sinir uzantıları ise karın tarafında ip merdiveni şeklinde konumlanmış ve segmental ganglionlar taşıyan hayvanlardır. 1.000.000 dan fazla türü tanımlanmıştır; ilerde yapılacak çalışmalar ile bu sayının epey artacağı umulmaktadır.

5.25.1. Sınıf: Merostomata

(aynalyengeçleri)

Keliserleri, pedipalpleri, bileşik gözleri, 4 çift yürüme bacağı ve kitapsı solungaçları olan sucul eklembacaklılardır. Yalnızca 4 türü tanımlanmıştır.

5.25.2. Sınıf: Pycnogonida

(denizörümcekleri)

Ince uzun vücutları, keliserleri ve 4 ya da 5 çift bacaklıları olan sucul canlılardır. 500 kadar türü tanımlanmıştır.

keneler, akarlar)

Birçok türü karada yaşayan, havaya solunum yapan, 4 çift yürüme bacakı olan, kelerleri zehir iğnesi ya da kışkaç taşıyan, dokunma duyusunu alan pedalpalplere sahip hayvanlardır. 57.000 kadar türü tanımlanmıştır.

5.25.3. Sınıf: Arachnida (örümcekler, akrepler,

Göğüs segmentleri üyelidir; abdominal segmentleri üyesizdir. Üyelerinin hemen hepsi iki dallıdır. 25.000 kadar türü tanımlanmıştır.

çift üye taşıyan 15 den 177 ye kadar gövde segmenti vardır. 3.000 kadar türü tanımlanmıştır.

5.25.6. Sınıf: Diplopoda (kirkayaklar)

Belirgin bir başları ve her biri bir çift bacak taşıyan (diş görünüşte iki çift varmış gibi) 20 - 200 kadar göğüs segmenti vardır. 7500 türü tanımlanmıştır.

5.25.7. Sınıf: Pauropoda (orman kirkayakları)

Kirkayaklara benzer yumuşak vücutlu, küçük yapılı eklembacaklılardır. Fakat bunların sadece 11-12 segmentten oluşan bir gövdeleri ve bu segmentlere bağlanmış 9 ya da 10 çift bacakları vardır. Antenleri dallıdır. Orman topraklarında çok sayıda bulunurlar. 300 kadar türü tanımlanmıştır.

5.25.8. Sınıf: Symphyla (böceğiymiş kirkayaklar)

Bağ ve bahçe topraklarında yaygın olarak bulunurlar. Bir çift antenleri, tırnaklı 12 çift bacakları ve arkada bir çift segmentsiz uzantıya sahip, yumuşak vücutlu eklembacaklılardır. Birçok özelliği böceklerle benzediği için bilimsel açıdan önemlidirler. 130 kadar türü tanımlanmıştır.

5.25.9. Sınıf: Insecta (hexapoda, böcekler)

Çoğu karada yaşar ve trake solunumu yapar. Vücutları baş, göğüs ve karın olmak üzere 3 parçadan oluşmuştur. Başlarında bir çift bilesik göz ve bir çift anten vardır. Göğüslerinden 3 çift bacak ve birçoğunda (Pterygota'da) genelde 2 çift kanat çıkar. 1.000.000'dan daha fazla türü tanımlanmıştır.

Kanatsız böcekler (Apterygota): Diplura (çatalkuyruklu), Protura (duyargabacaklılar), Collembola (kuyruklasıcıranlar), Tysanura (tüylükuyruklu).

Kanatlı böcekler (Pterygota): Ephemeropatra (birgünsinekleri), Odonata (kız böcekleri), yusufcuklar, subakireleri, Plecoptera (taşınkekleri), Embioptera (ayaklı ağaç örenler), Notoptera, Saltatoria (çayırlar ve çalı çekirgeleri), Phasmida (cadıçekirge), Dermaptera (kulagakaçanlar), Blattoptera (hamamböcekleri), Mantodea (peygamberböcekleri), Isoptera (termitler), Zoroptera (toprakbitler), Psocoptera (kabukbitler, tozbitler), Phthiraptera (hayvanbitleri), Heteroptera (yatım-kanatlılar), Homoptera (çatikanatlılar), Thysanoptera (saçakkanatlılar), Coleoptera (kinkanatlılar), Strepsiptera (bükülebilen kanatlılar, yelpazekanatlılar), Hymenoptera (zarkanatlılar), Megaloptera (çamursinekleri), Raphidioptera (devesinekleri), Plannipennia (sinirkanatlılar), Siphonoptera (pireler), Mecoptera (gagalı sinekler), Diptera (sinekler), Trichoptera (evcil böcekler) ve Lepidoptera (kelebekler).

5.26. Şube: Brachiopoda (dalılıbacaklılar)

İki sert kabuğa sahip (sirtta ve karın tarafında birer tane) deniz hayvanlarıdır. Dış görünüşleriyle midyelere benzerler. Ergin dönemde vücutları sap ya da bir kabukla bir yere bağlanır. Lofoforları ile beslenirler. 280 tane yaşayan, 30.000 kadar fosil türü tanımlanmıştır.

5.27. Şube: Phoronida (atnahazınlılar)

Salgıladıkları sıvılarla oluşturdukları derimi bir tüp içerisinde yaşayan ince uzun yapılı solucan gibi hayvanlardır. "U" şeklinde sindirim sistemleri vardır ve sindirim sisteminin girişi lofor denen sillî dokunaçlarla çevrilmiştir. Bu loforlarla beslenirler. Deniz canlılarıdır. Yalnız 18 türü tanımlanmıştır.

5.28. Şube: Bryozoa (Ectoprocta, yosunhayvanları)

Bir çukurun çevresinde, lofor denen, beslenmeyi sağlayan, sillî dokunaçlarla çevrilmiş yapıların, "U" şeklindeki sindirim sisteminin bulunmasıyla özellik kazanmış, mikroskopik su-

cul canlılardır. Bunlar genelde duragan (sesil) ve dallanmış koloniler oluştururlar. Sölomlü olmayanlarına karşın, bazıları dış görünüşleriyle yalancı-sölomlü Entoproct türlerine benzerler. Bazi türleri larvalarını özel kuluçta ceplerinde tutarlar. 4.000 kadar türü tanımlanmıştır.

5.29. Şube: Echinodermata (derisidikenler)

Ergin dönemlerinde radyal simetri gösteren, iyi gelişmiş sölomlü boşlukları, kalker pulukların (ossilükülerin) ve dikenlerin oluşturduğu iç iskeleti ve canlılar dünyasında yalnızca bunlarda bulunan taşanallar sistemi (su iletim sistemi) vardır. Tüp ayakları vardır. Hepsi denizde yaşar. 6.000 kadar yaşayan, 20.000 kadar fosil türü tanımlanmıştır.

5.29.1. Sınıf: Crinoidea (denizplateleri ve telekli denizyıldızları)

En ilkel ve en eski derisidikenli grubudur. Duragan (sesil) hayvanlardır. Segmentli bir sapla bir yere bağlanırlar. Birçok ince uzun yan dal taşıyan 10 kolu vardır. Birçok türü fosildir. Sadece 20 kadar yaşayan türü tanımlanmıştır.

5.29.2. Sınıf: Stelleroidea (denizyıldızları)

5-50 kadar kolu vardır. Ağızları alt kısmında olacak şekilde konumlanmıştır. Her kol üzerinde diziler halinde tüp ayaklar vardır. Bir grubu, vücutta çok fazla uzamış, büyük ölçüde esnek yapıda olan ince kollara sahiptir ve yatay olarak çok hızlı hareket etme yetisine sahiptir.

5.29.3. Sınıf: Echinoidea (denizkestaneleri)

Hareketli dikenler taşıyan sert iskelet plakalarından oluşan bir zırhlı vücutları örtülüdür. Serbest hareket ederler. Kolları yoktur. Vücut şekilleri küremsidir. Ağız-anüs yönünde vücutları hafifçe basılmıştır. Bir kısmı işsiz bir kısmı bükümlü simetri gösterir. 900 kadar yaşayan türü tanımlanmıştır.

5.29.4. Sınıf: Concentricyloidea (denizpapatıyaları)

Yakın zamanda, yeni bir düzenleme ile kurulmuş olan bu sınıfın üyeleri, sirt kısımlarında 5 plaka ile alt yüzeylerinde halka şeklinde konumlanmış iki dizi halinde tüp ayaklara sahip, sindirim sistemi olmayan mikroskopik derisidikenlerdir.

5.29.5. Sınıf: Holothuroidea (denizyiyarları)

Solucan, hiyar ya da sucuk benzeri, kolları olmayan, ağız ve anüsleri karşı uçlara yerleşmiş, simetri ekseni kutuplar (vücut uçları) yönünde geçen (diğer derisidikenlerden tipik farkı) hayvanlardır. İskeletleri mikroskopik plakalar şeklinde vücut duvarına gömülmüş durumdadır. Genellikle yan yatarak konumlardır. 600 kadar türü tanımlanmıştır.

5.30. Şube: Chaetognatha (kılıçeneliler, oksoluçanları)

Serbest yüzen, planktonik deniz solucanlarıdır. Sölomları, karmaşık sindirim sistemleri ve her tarafa orak şeklinde kancalarla donatılmış güçlü ağızları vardır. 60 kadar türü tanımlanmıştır.

5.31. Şube: Hemichordata

(yarı sırtipliler, palamutbaşlı solucanlar)

Vücutları, proboscis (hortum), collar (yaka) ve gövde diye, 3 belirgin kısma bölünmüştür. Sölomlük boşluklar, derisidikenlerin taşkanlarını sisteme benzer şekilde, hidrostatik iskelet görevi yapar. Larvaları denizyıldızlarının larvalarına benzer. Hem sirt hem de katin sinir şeridi vardır ve sirt şeridinin ön kısmı bazı türlerde boşluk taşı. Bunlar ayrıca solungaç yarıklı yutaga sahiptirler. 80 kadar türü tanımlanmıştır.

5.32. Şube: Chordata (sırtipliler)

Bazı gelişim evrelerinde sırtipi, yutak (faranjyal) solungaç yarıklarına (keza keselerine), sırtlarında konumlanmış ortası boş sinir şeridine ve kuyruğa sahip olan hayvanlardır. Yaklaşık 43.000 türü tanımlanmıştır.

5.32.1. Altşube: Cephalochordata (kafatasızlar)

En basit omurgalı deniz hayatı (Lancelet), Branchiostoma ve diğer bazı benzer türleri kapsayan küçük bir gruptur. Balık benzeri, vücutu boyunca her zaman sürekli olarak sırtipi ve sinir kordonu, yutak solungaç yarıkları taşıyan, iskelet olarak kıkırdak ve kemik oluşmamış deniz hayvanıdır. 28 kadar türü tanımlanmıştır.

5.32.2. Altşube: Urochordata (tulumlular)

Erginleri genelikle bir tulum şeklinde ve duragandır (sesildirler). Birçoğu dallanmış koloniler oluştururlar. Sillerin yarattığı su akımından beslenirler. Erginlerinin solungaç yarıkları, körelmiş sinir sistemleri vardır; sırtipleri yırtılmıştır. Larvaları hareketlidir ve iyi gelişmiş sinir sistemleri ile sırtipleri vardır. Denizlerde yaşalar 1.300 kadar türü tanımlanmıştır.

5.32.3. Altşube: Vertebrata (omurgalılar)

Sırtiplerinin zengin ve ekonomik olarak en önemli altşubesidir. Omurgalılarda sırtipi embriyonik olarak ortaya çıkar. Embriyonik gelişme sırasında bu sırtipinin yetni tipik olarak kıkırdak ya da kemik alarak, segmental bir yapı gösteren omurgayı yapar. İyi gelişmiş beynin, kafatası ile çevrelidir. Omurga genelde kuyruğa sahiptir. 41.700 kadar türü tanımlanmıştır.

5.32.3.1. Sınıf: Agnatha (genesizler)

Yılanbalığına benzer, üyesiz, çenesiz, emici ağızları olan sucul omurgalılardır. Yüzgeç, pul ve kemiksi yapılanı bulunmaz. 60 kadar türü tanımlanmıştır.

5.32.3.2. Sınıf: Chondrichthyes (kıkırdaklı balıklar)

Vatozları, köpekbalıklarını ve diğer kıkırdaklı balıkları kapsar. Karmaşık yapılı çiftleşme organları ve pulları vardır. Yüzmekeseleri yoktur. Hemen hemen sadece denizlerde yaşarlar. 625 kadar türü tanımlanmıştır.

5.32.3.3. Sınıf: Osteichthyes (kemikli balıklar)

Mersinbalıklar, alabalıklar, levrekler gibi tatsu balıklarını, akcigerlibalıkları ve soyu tükenmiş birçok balık türünü ve keza birçok denizel balık türünü kapsayan bir gruptur. Çoğunlukla yüzmekeseleri ya da nadiren akcigerleri vardır. 19.000 den fazla türü tanımlanmıştır.

5.32.3.4. Sınıf: Amibia (ikravasılıtlar; semenderler ve kurbağalar)

Larval dönemlerinde genellikle solungaçları-

la, ergin dönemlerinde ise akcigerleriyle solunum yaparlar. Tam gelişmemiş kılıçık ve büyük dolaşım sistemi ilk olarak bunlarda gelişmiştir. Derileri genellikle çiplaktır (pulsuzdur). Üyeleri bacak şeklinde gelişmiş ilk hayvan grubudur. Keza karaya çıkan ve kara ortamında yaşayan ilk omurgalılardır. Sürengeçlerin atmasını oluştururlar. Yumurtaları ve keza daha sonra embriyoları bir kabukla ve amniyon zarı ile korunmuştur. Yaklaşık 2.500 türü tanımlanmıştır.

5.32.3.5. Sınıf: Reptilia (sürengeçler)

Kaplumbağalar, kertenkeleler, yılanlar, timsah ve dinozorlar gibi soyu tükenmiş birçok grubu kapsar. Akcigerleriyle solunum yaparlar; tam etkinlik kazanmamış ikili (büyük ve küçük) dolaşım sistemi vardır. Derileri çoğunuksu pullar ile örtülüdür. Üyeleri, yılanlar ve kertenkeleler hariç 4 bacaklıdır. Değişkensıcaklıklı (poikilotherm) hayvanlardır. Çoğu karada yaşar ve kara da ırır; bazları suculdur. Embriyo yumurta kabuğu ve üçüncü embriyo zarı (amniyon zarı) ile çevrilidir. Ortak kemikleri bir parçalıdır. 6.000 kadar türü tanımlanmıştır.

5.32.3.6. Sınıf: Aves (kuşlar)

Tam işlev gören, karmaşık ve gelişmiş kılıçık ve büyük dolaşım sistemine, tüy ve tekerleklerle örtülü deriye sahip, sabitsıcaklıklı (homeoterm) hayvanlardır. Ön üyeleri kanatlara dönüştür. Embriyo yumurta kabuğu ve üçüncü embriyonik zar (yani amniyon zarı) ile çevrilidir. Ortak kemikleri bir parçalıdır. 9.000 kadar yaşayan, 14.000 kadar soyu tükenmiş türü tanımlanmıştır.

5.32.3.7. Sınıf: Mammalia (memeliler)

Çift ve karmaşık dolaşım sisteme sahip (küçük ve büyük dolaşım sistemine) sabitsıcaklıklı (homeoterm) hayvanlardır. Vücutları kural olarak killarla örtülüdür. Genç bireyler anne sütü ile beslenirler. Hepsinde süt bezisi vardır. Birkaç ayrıcalık dışında hepsi doğururlar. Genellikle bacak şeklinde olmuş dört üye var. Bu üyeler bazen kol (insanda), kanat (yarasalarda) ve yüzgeç şeklinde (yunus

ve balinalarda) gelişmiş de olabilir. Solunumda diyafram, etkili bir şekilde kullanılır. Altçeneleleri bir çift kemikten oluşmuştur ve ortaklakta kemikler 3 parçalıdır. Birkaç ayrıcalık dışında hemen hepsinde 7 boyun omuru vardır. 4.500 kadar türü tanımlanmıştır.

5.32.3.7.1. Alt sınıf: Ptheria (gagalı memeliler)

Ovipardırlar (yumurtalar), sıcaklık ayarlamaları tam gelişmemiştir. Günümüzde yaşayan 3 türü vardır. Günümüzde yalnız Avustralya Kıtası'nda yaşarlar. Türkiye'de temsilcileri yoktur.

5.32.3.7.2. Alt sınıf: Matatheria (keseliler)

Kangurular, oposumları ve diğer keseli memelileri kapsar. Vivipardırlar (doğururlar); genellikle yumurtasızı-kese plasenta bağlantısı vardır; yavrular çok az gelişmiş olarak doğurlar ve doğundan hemen sonra ananın vücutunda dışarıda olmuş bir kese içerisindeбелли bir süre taşıınarak ananın memeleri aracılığıyla beslenir. En yaygın olarak Avustralya'da ve pek az türü ise Güney Amerika'da yaşar. 260 kadar türü tanımlanmıştır. Türkiye'de temsilcileri yoktur.

5.32.3.7.3. Alt sınıf: Eutheria (gerçek doğuran memeliler)

İyi gelişmiş koryon-allontotik zarı olan memelilerdir. Yaşayan memelilerin büyük bir kısmı kapsar. 17 takımı vardır.

1.Takım: Insektilora (Böcekçiler): Koşebekler, kirpiler vs.

2.Takım: Dermoptera (Abalumemeliler): Türkiye'de temsilcileri yoktur.

3.Takım: Chiroptera (Yarasalar): Ön üyeleri kanat şeklidendir.

4.Takım: Primates (Primatlar): Maymunlar ve insanlar.

5.Takım: Edentata (Dışszımemeliler, karınca yiyecekleri): Türkiye'de yaşayan tembel hayvanlar ve kemeriyahayvanları; Türkiye'de temsilcileri yoktur.

6.Takım: Pholidota (Pullumemeliler): Türkiye'de temsilcileri yoktur.

7.Takım: Lagomorpha (Tavşanlar)

8.Takım: Rodentia (Kemiriciler): fareler, sincaplar vs.

9.Takım: Cetacea (Balinalar, yunuslar): Ön üyeleri yüzgeç şeklinde gelişmiş, arkası korelmıştır.

10.Takım: Tubilidentata (Tüpdişiler, borudüşüler): Türkiye'de temsilcileri yoktur.

11.Takım: Carnivora (Karşalı yırıcılar, yırıcımemeliler): kedi, köpek, kurt, vs.

12.Takım: Pinnipedia (Yüzgeç-yakıtları): Foklar ve ayıbalıkları.

13.Takım: Proboscidea (Hortumlular, filler): Türkiye'de temsilcileri yoktur.

14.Takım: Hyracoidea (Tavşan benzeri memeliler): Türkiye'de temsilcisi yoktur.

15.Takım: Sirenia (Deniznekileri): Büyük suçulmemeliler. Ön üyeleri yüzgeç dönüşmüş, arkası üyeleri korelmıştır.

16.Takım: Perissodactyla (Birtoynaklılar): Atlar, zebalar, gergedanlar vs.

17.Takım: Artiodactyla (Çifttoynaklılar): sığırlar, geyikler, karalar, develer, suayırganlar vs.

Bilimsel Adlandırma

Linneus 1758'de yayımladığı "System Naturae" adlı eserde bir türün bir cins, diğer tür adı olmak üzere ikili isimlendirmesini, ikili adlandırma ya da binominal adlandırma olarak tanımlı bir sistem, bugüne kadar geçerli kabul edilmiş ve enstresel olarak kullanılmıştır.